

IV Niedziela Wielkiego Postu (B)

Tekst Ewangelii (J 3,14-21): A jak Mojżesz wywyśszy w??a na pustyni, tak potrzeba, by wywyśszono Syna Człowieczego, aby ka?dy, kto w Niego wierzy, mia? ?ycie wieczne. Tak bowiem Bóg umi?owa? ?wiat, że Syna swego Jednorodzonego da?, aby ka?dy, kto w Niego wierzy, nie zgin??, ale mia? ?ycie wieczne. Albowiem Bóg nie posła? swego Syna na ?wiat po to, aby ?wiat pot?pi?, ale po to, by ?wiat zosta? przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega pot?pieniu; a kto nie wierzy, ju? zosta? pot?piony, bo nie uwierzy? w imi? Jednorodzonego Syna Bo?ego.

A s?d polega na tym, że ?wiat?o przysz?o na ?wiat, lecz ludzie bardziej umi?owali ciemno?? ani?eli ?wiat?o: bo z?e by?y ich uczynki. Ka?dy bowiem, kto si? dopuszcza nieprawo?ci, nienawidzi ?wiat?a i nie zbli?a si? do ?wiat?a, aby nie pot?piono jego uczynków. Kto spe?nia wymagania prawdy, zbli?a si? do ?wiat?a, aby si? okaza?o, że jego uczynki s? dokonane w Bogu».

«Tak bowiem Bóg umi?owa? ?wiat, że Syna swego Jednorodzonego da?»

Rev. D. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, liturgia oferuje nam przedsmak wielkanocnej rado?ci. Ornaty celebruj?cych msz? s? ró?owe. Jest to niedziela zwana “laetare” (?ac. "radowa? si?"), która zaprasza nas do pogodnego radowania si?. «Raduj si?, Jerozolimo, zbierzcie si? wszyscy, którzy j? kochacie...», ?piewamy w antyfonie na wej?cie.

Bóg chce, aby?my byli zadowoleni. Najbardziej podstawowa psychologia mówi nam, że osoba, która nie ?yje w zadowoleniu, ko?czy jako osoba chora - w ciele i na duchu. Jednak nasza rado?? musi mie? dobre fundamenty, musi by? wyrazem pogody ducha wynikaj?cej z prowadzenia ?ycia pe?nego sensu. W innym razie,

rado?? zamieni?aby si? w powierzchown? i bzdurn?. ?w. Teresa s?uszenie rozr?nia?a “?wi?t? rado??” i “szalon? rado??”. Ta ostatnia jest tylko zewn?trzna, trwa kr?tko i pozostawia gorzki posmak.

?yjemy w czasach trudnych dla ?ycia wiar?. Ale s? to r?wnie? czasy pasjonuj?ce. Do?wiadczamy w pewnym sensie babilo?skiego wygnania, o którym ?piewa psalm. Tak, my te? mo?emy prze?y? do?wiadczenie wygnania, jakby?my sami siedz?c i p?acz?c «wspominali Syjon» (Ps 137,1). Zewn?trzne trudno?ci i przede wszystkim grzech, mog? doprowadzi? nas w pobliz?e rzek Babilonu. Ale mimo wszystko, s? powody do nadziei, a B?g nam powtarza: «Niech j?zyk mi przyschnie do podniebienia, je?li nie b?d? pami?ta? o tobie» (Ps 137,6).

Mo?emy ?y? w ci?g?ej rado?ci, bo B?g nas kocha szalenie, tak bardzo, ?e «Syna swego Jednorodzonego da?» (J 3,16). Nied?ugo b?dziemy towarzyszy? temu Jedynemu Synowi w Jego drodze ?mierci i zmartwychwstania. B?dziemy kontemplowa? mi?o?? Tego, który tak nas kocha, ?e po?wi?ci? si? za nas, za ciebie i za mnie. I wype?nimy si? mi?o?ci? i b?dziemy patrze? na Tego, kt?rego przebili (J 19,37), i wzro?nie w nas taka rado??, kt?rej nikt nie b?dzie m?g? nam odebra?.

Prawdziwa rado??, kt?ra o?wietla nasze ?ycie, nie bierze si? z naszego wysi?ku. Przypomina nam o tym ?w. Pawe?: nie pochodzi od nas, jest darem od Boga, jeste?my Jego dzie?em (Kol 1,11). Pozw?lmy Bogu nas kocha? i kochajmy go, a rado?? nasza b?dzie wielka zarówno podczas najbli?szych ?wi?t Wielkanocnych, jak i w ca?ym ?yciu. I nie zapomnijmy pozwoli? Bogu na czu?o?? i odnowienie nas poprzez dobr? spowied? przed Wielkanoc?.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Wed?ug s?ów skierowanych do Nikodema, B?g da? “?wiatu” swojego Syna, aby cz?owieka wyzwoli? od z?a, kt?re nosi samo w sobie ostateczn? i absolutn? perspektyw? cierpienia. To wyzwolenie powinno si? zrealizowa? przez cierpienie jednorodzonego Syna. I w tym objawia si? niesko?czona mi?o??: mi?o?? zbawcza» (?wi?ty Jan Pawe? II)

•

«Poczujmy wewnątrz nas, że Bóg naprawdę nas kocha. To najprostsze podsumowanie streszczającej całość Ewangelii. Bóg kocha nas darmo? miłości, bez miary. » (Franciszek)

•

«Miłość Boga do Izraela jest porównana do miłości ojca do syna. Ta Boga miłość jest mocniejsza niż miłość matki do dzieci. Bóg miłuje swój lud bardziej niż oblubieniec swój oblubienicę; miłość ta będzie zwyczajną nawet największe niewierności, a do udzielenia najcenniejszego daru: "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał" (J 3,16)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 219)